

[Arnth Jensen.]

lige i samme Hus, siger: Nej, uha, det gaar ikke! Jeg forstaar ærlig talt ikke, at et Medlem af Danmarks Lærerforenings Hovedbestyrelse saa skarpt er gaaet imod det, som det er sket i „Folkeskolen“s Nr. 46.

Der er saa det store Spørgsmaal: Kaldelse og Afskedigelse. Efter Ministerens Forslag ligger Kaldsmyndigheden hos Kommunalbestyrelsen, Indstillingsretten hos Forældreraadet, Kommunens Skoleudvalg og Skolenævnets Formand. Det forekommer mig, at Kommunalbestyrelsen derved faar en Indflydelse baade paa Indstillingen og Kaldelsen, som jeg ikke synes er rigtig. Det kan derfor meget vel tænkes, at vi kan finde en Kombination for Landets Vedkommende, saaledes at Indstillingsmyndigheden blev henlagt til Forældreraadet plus et Antal Medlemmer fra Skolenævnet, og vi kan ogsaa gaa med til en Repræsentant for Kommunalbestyrelsen, f. Eks. Kommunalbestyrelsens Formand. Men Kaldsretten mener vi dog rigtignok bør hæves op over det rent lokale, baade for Landets og for Byernes Vedkommende, fordi Indstillingsmyndigheden og Kaldsmyndigheden undertiden maa se lidt forskelligt paa det. Vi kunde dog ønske tilføjet, at hvor Indstilling sker enstemmigt, er vedkommende dermed kaldet. Det tror jeg ogsaa gerne den højtærede Minister vil gaa med til. Men vi kan altsaa ønske, at Kaldsretten for Landets Vedkommende rykker op i Skoleraadet og for Byernes Vedkommende op i — det er ikke gennemtænkt i Enkelt-heder, det er kun et Forslag til Overvejelse — en Institution, som kunde ligne Skoleraadet noget, f. Eks. bestaaende af Amtmanden, et af Ministeren udnævnt Medlem og saa en Repræsentant for Kommunalbestyrelsen, under Forudsætning af, at Byerne lægges direkte ind under Undervisningsministeriets Tilsyn.

Men saa kommer vi til det, der er det brændende Spørgsmaal i Lærerkredse — og jeg tør ogsaa sige i Forældrekredse. Det er, om en Forældrekreds eller en Befolkning skal have Ret til at afskedige en Lærer, naar der mellem ham og Befolkningen er kommet et saa spændt Forhold, at man mener, Skolens Arbejde væsentlig forringes, med andre Ord, om § 8 skal eksistere i Fremtiden under et nyt Paragrafnummer, eller den skal afskaffes.

Vi er dog vist enige om alle sammen, at der skal være en saadan Paragraf, det kan jeg forstaa er Mening. Men naar vi fra Venstres Side har været Tilhængere af, at

denne Paragraf er der — man har ogsaa til-lagt os Initiativet til Indførelsen af den i sin Tid —, har det alligevel stadig været under den Devise, at ganske vist skal vi kræve Ret for Forældrene, men vi skal ogsaa øve Ret imod Lærerne. Under den Synsvinkel vil vi gaa ind i Forhandling om dette Spørgsmaal.

Det forekommer mig, at Læreren efter Ministerens Forslag bliver udsat for en meget større Vilkaarlighed end efter den nuværende § 8. Ja, den højtærede Minister ser op paa mig, men jeg skal prøve at forklare det.

En § 8-Sag vil efter Ministerens Forslag meget let kunne rejses. To Medlemmer af Forældreraadet kan rejse den, og med de Betingelser, der skal til ved Valg af Forældreraad, kan det ske — om det vil ske, ved jeg ikke —, at Mand og Kone sidder i Forældreraad sammen, de to alene kan rejse en § 8-Sag. Ganske vist indenfor Kommunens Rammer, men de gaar saa til Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen med den.

Lad os nu tage en almindelig Landkommune, en Kommunalbestyrelse paa 7 Medlemmer. Hvad kræver man saa, for at den Sag skal gaa videre? Kræver man saa virkelig, at der skal være en almindelig Folkestemning bagved, som man gør det efter den nuværende § 8? Nej, man kræver et Flertal i Kommunalbestyrelsen, det vil altsaa sige 4 Medlemmer. De kan bestemme, at Sagen skal gaa videre, og saa skal den gaa videre til Skoleraadet. Ganske vist maa jeg gaa ud fra, at Skoleraadet skal paategne den — det var det ærede Medlem Hr. Kammersgaard ogsaa inde paa —, og saa skal den gaa til Ministeren. Hvis Ministeren saa skønner, at nu skal der en Afskedigelse til, kan den ske, og saa har tilmed Ministeren i sin Haand, om vedkommende skal have Pension eller ej.

Det forekommer mig, at der her er alt for ringe Garanti for, at der er Grundlag for, at Læreren skal væk. Det Grundlag, jeg mener bør til, ligger ude i Forældrekredsen, og jeg vil derfor mene, at den nuværende § 8, der kræver, at $\frac{3}{4}$ af Skolekommissionens Medlemmer og $\frac{3}{4}$ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer skal sige god for Afskedigelsen, yder en virkelig Garanti for, at en saadan Sag ikke behandles paa et for løst Grundlag.

Saa er der Appellinstansen, og der ønskede det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, at Ministeren havde fundet de vises Sten, et Ønske, jeg ikke har noget imod at dele, men det ærede Medlem Hr. Kammers-